

(ה) בְּנֵי יִתְחָר (ג) טוֹמֶק
בְּעָלָכִים פַּגְעָה (א) נִזְבָּח
טַבְּנָה (ד) בְּפִנְטוּמָה (ב) נִלְבָּחָר
יְתָבֵב (ו) גְּנוּגָה (מ) מִקְדָּשׁ
מִמְמָה (ח) נִזְבָּחָה (ט) מִגְמָגָה
יוֹמָה (ג) מִגְלָה (ט) מִגְמָגָה
צַדְקָה (ב) סְפִיטָה (ב) צַדְקָה
(ד) גְּמִינָן מוֹעֵד (ג) קְפִילָה
דְּמִתְעִי וְקִרְבָּה יוֹם זֶה
לְמִתְעִי מִסְבֵּס.

תורה או רשותם
 שלוש פעמים בשנה
 אליה כל בורך את פניו
 למדוד ריבונות שער נירבר
 המה בוגר וברוחו ובוגר
 בוגר דבוקות ולא יראה את
 עיני ריקם: דברם זו טו
 ים אל הקומן אשר
 נירבר זים אלהם
 בלבבם לשים תחת
 סעם לשבענו תדרשו ובאמת
 דבריהם הטענה:
 אלה תעוזו לי
 ממעודיכם לדרכם
 ליעליהם
 נירבר זים
 ולנירבר זים
 לנירבר זים
 לשעלמיים
 מבדר כת לת

גלוון השם

מִתְמֻצּוֹת **הַמְוּעֵט** **וְאֶת**

מכדי מינו יטשו סנייק, כטהרמל שכמתו צלט פטמייס צדקה ילהה כל
זוכך צהג קממות גו' מסס קיה עולא. כבכל כתות לומדלא גענין
צממור לתם חדך הדרבי צבעה צבעות מספלןך צהג סוכות מעטה
נון: מהו ני' נמיידר. ולמניאטו צפראטן מה הפקות: צמע מינא
גען טהון. דס"ק סי' נלהן נפנוי

**כיזן שעברו עליה
בבל תאהר רבינו
רוילום ברברוי ונתנו**

לקט שכחה ופהה כיוון שעברו עליה
שלשה רגלים עובר בבל אחר רבינו
שמעון אומר שלשה רגלים בסדרן ^ו וחוג
המצות הלה ר' מאיר אומר כיוון שעבר
עליהן רגלי אחד עובר בבל אחר רבינו
אליעור בן יעקב אומר כיוון שעברו עליהן
שני רגלים עובר בבל אחר רבינו אליעור
ברבי שמעון אומר ^ז כיון שעבר עליהן חוג
הסוכות עובר עליהן בבל אחר מאי טעם
רתנא קמא מכדי מנייחו סליק למה לוי
למהדר ומיכתב ^ח בהג' המצוות ובחג
השבועות ובחג הסוכות שמע מינה לבל
תאזר ^ט ורבנן אמר שמעון אמר אין צrisk
לומר בחג הסוכות שבו דבר הכתוב למה
נאמר לומר שוה אחרון ורבנן אמר מ"ט
רכתייב ^ז ובאת שמה והבאחים שמה ורבנן
דזהוא לעשה ורבנן אמר כיון דאמר ליה
רhamna איתין ולא איתין ממילא קם ליה
בבל אחר ורבנן אמר אליעור בן יעקב מאי
טעם דכתיב ^ט אלה העשו לה במועדיכם
מעוט מועדים שנים ורבנן ההא לכדרבי
יונה דאמר ^ט רבני יונה הוקשו כל המועדים
כולם זה לזה ^ט ישכולן מכפרים על טומאה
מקדש וקדשו ורבנן אמר כיוון שמעון
מאי טעם דתנא ^ט רבני אליעור בר' שמעון
אמר לא אמר חג הסוכות שבו דבר הכתוב
הכתוב למה נאמר לומר שזה גורם ורבנן
מאיר ורבנן אמר אליעור בן יעקב האי בחג
המצות ובחג השבעות ובחג הסוכות מאיר
דרישו ביה מיבעי להו לכדרבי אליעור
אמר ר' אושעיא ^ט דאמיר ר' אליעור אמר ר'
אושעיא ^ט מנין לעצרת שיש לה תשלומיין
כל שבעה תלמוד לומר בחג המצוות ובחג
השבועות ובחג הסוכות מקיים חוג
השבועות לחג המצוות מה חוג המצוות
יש לו תשלומיין כל שבעה אף חוג
השבועות יש לו תשלומיין כל שבעה
וליקש לחג הסוכות מה להלן שמונה אף
באן שמונה ^ט שמיין רגלי בפני עצמו לענין ז' פ' ר'
דאמרנן שמיין רגלי בפני עצמו לענין ז' פ' ר'
ק"ש ב' אבל הלענין תשלומיין דברי הכל
תשלומיין דראשון הוא רתנן ^ט ימי שלא חוג יומם
כל הרגל יום טוב האחרון של חג ^ט חפשת
תפשת אלא למאי הלכטה כתבה רחמנא לחם

ה' עליים מומרים וקומיים במו יוכו בפי כלניות קומיים בז'ים המתארים
ב' בדמיון ודמיון (ב' נא. ופס) ומייניך קומונטאי" ומכמתת קופיליס משך קיוי
ל' דמיון דמיון ודמיון (ד' נא. ופס) יוס לחיד לפני חаг והחג וצממי
ל' דמיון קען (ד' נא. ופס) יוס לחיד לפני חаг והחג וצממי
כ' סטוח דמיון ודמיון (ה' נא. ופס) קלחין נן צכל שמל קיוי ממי סtag צלום
מ' מומרו צלם מס קלחין נן צכל שמל קיוי ממי סtag צלום
ו' סטוקסיה (ד' נא. ופס) ומייניך קומונטאי" ומכמתת קופיליס משך קיוי

י. להן דרך ימיים אגמים רביים אטלאס לנטס ניחול טפי

לְקַט שבחה ופאה. מייב' נסימת צפדה דה' אקנין נס' עדר נצען
נעטה דכמיג נס' מתקט (ויקלה יט) וויל' מזוכ' (דבשים כה)
ויל' מכלה (ויקלה כט) וכטמיג (טט) לנני ומג' מזוכ' וקייל' עדבר
ונטמל' חייב' להחמיר ולימין דה' עגיד' נס' ממעני כדרתימע פ'ק' לדמזור
לע' ו. וויל' נס' גפריס פה' מאן

לקט שכחה ופה
שלשה גברים עוכבו
יְהוּנָיו אֶנוֹרָבָה יְלִיעָה וְ

ח א מוי פ"ד מל' מעלה
 סקוננות טול ג' סמן מהן
 טול ג' :
 ט ב מוי פ"ה מל' סגננות
 פל' ג' :
 ט ג מוי פ"ה מל' מגננה
 פל' 1:
 ט ד מוי פ"ה מל' ממידין
 פל' כ ס פל' ג':
 ט ייב ה מוי פ"ה מל' מגננה
 פל' ד ו פל' ג':
 ט ייג ו מוי סס פ"ה פל' 1:

יבינו חנナル

(ג) נדון ונוכיח כי ערך נמעש מוגדר מינימום של מאמנויות וולג קרייטיינו מוגדר כמספר וולג מודעות טענני כל גלגול. וסדר גלגול. (ה) סעיפים ג' ו-ב' בירוטטמי פ' ה' דמגינה ס' ה' גל טק'ה א' ל' מהו וזו